

COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET KATHOLIEK PRIMAIR
ONDERWIJS

Beroep tegen RDDF-plaatsing. De Commissie van Beroep is bevoegd. Nu stellig te verwachten is dat in 2016 afgevoerd dient te worden met toepassing van het afspiegelingsbeginsel is het ook met deze bedoeling in overeenstemming om de daaraan voorafgaande RDDF-plaatsingen eveneens te bepalen op basis van dit afspiegelingsbeginsel. Aldus dient in redelijkheid ook voor plaatsing in het RDDF het afspiegelingsbeginsel als uitgangspunt te gelden. Beroep ongegrond.

Uitspraak CvB VO 116-15

Commissie als bedoeld in artikel 12.1 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs (CAO PO)

heeft in de zaak van

*, wonende te *, hierna te noemen: “appellante”, gemachtigde mr. H. Koelewijn,

tegen

De stichting *, gevestigd te *, hierna te noemen: “verweerster”, gemachtigde mr. A.H. te Voortwis, juriste werkzaam bij *,

de volgende beslissing gegeven.

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 9 augustus 2015, ingekomen bij de commissie op 11 augustus 2015, is appellante in beroep gekomen tegen de beslissing van verweerster van 2 juli 2015 tot plaatsing van de functie van appellante in het risicodragend deel van de formatie (RDDF)

Verweerster heeft op 18 september 2015 een verweerschrift ingediend onder overlegging van het bestuursformatieplan 2015/2016 en de meerjarenbegroting.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie op 29 oktober 2015. Verschenen zijn appellante, bijgestaan door haar

gemachtigde en voor verweerster de heer *, waarnemend directeur/bestuurder, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster.

2. De feiten

Appellante is in dienst van verweerster als logopediste/akoepediste sinds 1 augustus 1997, laatstelijk blijkens de akte van benoeming van 15 december 2012 voor onbepaalde tijd met een werktijdfactor van 0,6475.

Verweerster hanteert ontslagbeleid zoals bedoeld in artikel 10.4 CAO PO. Verweerster heeft op 27 mei 2015 instemming verkregen van de PMR met het bestuursformatieplan 2015/2016.

Bij beslissingen van 20 oktober 2014 en 26 maart 2015 heeft deze commissie beroepen van appellante tegen eerdere besluiten tot plaatsing van appellante in het risicodragend deel van de formatie (RDDF) gegrond verklaard.

3. Het beroep

Appellante heeft aangevoerd dat een groot aantal mensen dat valt onder het onderwijzend personeel feitelijk ondersteunende taken verricht en dat dus het argument dat het primaire proces moet worden ontzien niet opgaat. Deze taken kunnen immers door ondersteund personeel worden verricht. Bovendien is door natuurlijk verloop ruimte in de formatie ontstaan. Bezuiniging op logopedisten tast het primaire proces aan. Van een financiële noodzaak is evenmin gebleken. Verweerster heeft nog grote reserves.

Van toepassing is de afvloeiingsvolgorde overeenkomstig artikel 10.4 CAO PO. De hantering door verweerster van het afspiegelingsbeginsel van het UWV wegens de veranderde wetgeving is daarmee in strijd.

4. Het verweer

Verweerster stelt primair dat de commissie vanaf 1 juli 2015 niet meer bevoegd is. Per die datum is de commissie ter zake van ontslag niet meer bevoegd en omdat RDDF-plaatsing onlosmakelijk met ontslag is verbonden is de commissie dus ook te dier zake niet (meer) bevoegd.

Aan een beslissing van de commissie ontbreekt bovendien elk rechtsgevolg, omdat immers de aansluiting bij een commissie van beroep als bekostigingsvoorwaarde is geschrapt uit de wet.

Voor het geval de commissie zich wel bevoegd acht geldt dat de financiële situatie wel degelijk bij ongewijzigde omstandigheden noopt tot ontslag van appellante. Dit blijkt genoegzaam uit het overgelegde bestuursformatieplan en

de meerjarenbegroting. Zonder ingrijpen wordt in vier jaar tijd een tekort voorzien van ruim € 370.000,=.

Verweerster heeft besloten de functie van logopedist terug te brengen met 1 fte. Omdat RDDF-plaatsing onlosmakelijk met ontslag is verbonden heeft verweerster het afspiegelingsbeginsel daarbij toegepast.

Er zijn thans drie logopedisten, waarvan twee in het cohort 45-54 en een in het cohort 35-44, te weten appellante. In beide cohorten is een logopedist overeenkomstig het afspiegelingsbeginsel in het RDDF geplaatst.

5. Mondelinge behandeling

Appellante heeft gesteld dat de instemming van de PMR aan voorwaarden was verbonden en dat verweerster aan die voorwaarden niet onverkort heeft voldaan. Verweerster heeft immers de wens van de MR om een interim directeur/bestuurder aan te stellen afgewezen.

De gemachtigde van appellante heeft bevestigd dat de door verweerster gehanteerde indeling in twee cohorten en de gehanteerde volgorde voor RDDF-plaatsing is geschied volgens het afspiegelingsbeginsel.

6. De beoordeling

Bij de invoering van de Wet werk en zekerheid is aansluiting bij de commissies van beroep als bekostigingsvoorwaarde van het bijzonder onderwijs afgeschaft. Niet meer of minder.

De Cao PO is op de voet van artikel 1.6 van de CAO PO stilzwijgend verlengd tot 1 juli 2016.

Ingevolge artikel 12.1 sub f CAO PO kan een werknemer bij de commissie van beroep in beroep gaan tegen een besluit tot RDDF-plaatsing. Daarin heeft de Wet werk en zekerheid geen verandering gebracht. Evenmin heeft daarin verandering gebracht de publicatie van 1 mei 2015 van de PO-Raad en de vakbonden met betrekking tot de afspraken, gemaakt in het overleg van de sociale partners op 29 april 2015. Daarin is ten aanzien van ontslag slechts vermeld :

" Op 1 juli 2015 geldt voor schoolbesturen in het bijzonder onderwijs nieuw ontslagrecht. De ontslagroutes zoals die ook in de marktsector gelden, zijn dan op het bijzonder onderwijs ook van toepassing. Vanaf 1 juli 2015 is de WWZ ook van toepassing op onze ontslagprocedures, werkgelegenheidsbeleid en ontslagbeleid. Dat betekent dat LIFO niet meer kan en schoolbesturen in het bijzonder onderwijs personeel moeten laten afvloeien volgens het afspiegelingsbeginsel van UWW."

Artikel 12.1 sub f van de CAO PO is derhalve nog onverkort van toepassing.

De commissie is derhalve bevoegd.

Het is onmiskenbaar de bedoeling van CAO-partijen geweest dat partijen zich aan beslissingen van de commissie dienen te conformeren. In hoeverre zij daartoe rechtens gehouden zijn is ter beoordeling aan de rechter.

De commissie stelt voorop dat het de bevoegdheid van verweerster is om te beslissen of er bezuinigd dient te worden en welke gevolgen dat dient te hebben voor de personeelsformatie. Het is aan de personeelsgeleding van de MR om deze beslissingen, neergelegd in een meerjarenformatieplan en een bestuursformatieplan, te beoordelen en daaraan al dan niet de vereiste instemming te verlenen. De beleidskeuzes van verweerster, waar de PMR mee ingestemd heeft, dienen in beginsel te worden gerespecteerd. Het is dan ook niet aan de commissie om in het kader van het beroep na te gaan of en zo ja hoelang de voorziene exploitatietekorten door verweerster zouden kunnen worden gedekt uit de eventueel bestaande financiële reserves.

De commissie dient wel te beoordelen of het bestuursformatieplan op grond van de geldende regels van de CAO PO op juiste wijze tot stand is gekomen en of de afvloeiingsvolgorde correct is vastgesteld. Verweerster heeft de instemming met de door haar gemaakte keuzes van de PMR gekregen en heeft haar besluit tot RDDF-plaatsing tijdig voor de zomervakantie aan appellante meegedeeld. De commissie volgt appellante niet in haar stelling dat de instemming van de PMR voorwaardelijk was en dat bij gebreke van honorering van de wens van de PMR om een interim directeur/bestuurder aan te stellen die instemming als niet verleend moet worden beschouwd. Blijkens de tekst van het instemmingsbesluit heeft de PMR immers slechts de wens uitgesproken dat een interim directeur/bestuurder zou worden aangesteld.

Tot 1 juli 2015 gold artikel 10.4 CAO PO tussen partijen onverkort. Met ingang van 1 juli 2015 zijn echter een aantal bepalingen van artikel 10.4 en de dienovereenkomstige bepaling van artikel 14 van bijlage III bij de CAO PO als strijdig met artikel 6:671a van het BW, jo artikel 11 van de Ontslagregeling **(Regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 23 april 2015, 2015-0000102290, tot vaststelling van regels met betrekking tot ontslag en de transitievergoeding, Stc 11 mei 2015, nr. 12685)** nietig.

Ten tijde van de beslissing tot plaatsing van (onder andere) appellante in het RDDF was er nog geen vooruitzicht op een nieuwe cao 2015-2016, laat staan op opname daarin van een rechtsgeldige afwijking van artikel 6:671a BW. Het vorenstaande betekent naar het oordeel van de commissie dat verweerster er vanuit diende te gaan dat eventuele ontslagen op bedrijfseconomische gronden in 2016 zullen dienen te geschieden met toepassing van het afspiegelingsbeginsel als afvloeiingscriterium.

Onverkorte toepassing van de bepalingen van artikel 10.4 CAO PO is na 1 juli 2015 voor verweerster niet mogelijk, omdat de met de wet strijdige bepalingen van artikel 10.4 CAO PO en de dienovereenkomstige bepalingen in bijlage III nietig zijn.

De bedoeling van cao-partijen is onmiskenbaar geweest om gedurende een jaar voorafgaand aan een eventueel ontslag een aantal rechten en verplichtingen te creëren voor diegenen die bij ongewijzigde omstandigheden en ongewijzigd beleid voor ontslag in aanmerking zouden kunnen komen.

Nu stellig te verwachten is dat in 2016 afgevoerd dient te worden met toepassing van het afspiegelingsbeginsel is het ook met deze bedoeling in overeenstemming om de daaraan voorafgaande RDDF-plaatsingen eveneens te bepalen op basis van dit afspiegelingsbeginsel.

Aldus dient in redelijkheid ook voor plaatsing in het RDDF het afspiegelingsbeginsel als uitgangspunt te gelden.

De commissie is niet gebleken van enige onjuistheid of onzorgvuldigheid in de hantering door verweerster van het afspiegelingsbeginsel als afvloeiingscriterium.

De commissie komt derhalve tot het oordeel dat het beroep ongegrond is.

7. De beslissing

De commissie voornoemd verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 29 oktober 2015 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen en mr. A.A.M. Mollee, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

mr. A Schellart, voorzitter

G.H. Gerritsen, secretaris